

2011: RIPPL-RÓNAI éve

VIII. Az Andrássy-ebédlő

Rippl-Rónainak két önálló kiállítása volt Párizsban: 1892-ben és 1897-ben. Tagja volt a zártkörű Nabi-csoportnak és a Revue Blanche köré csoportosuló „Intelligens művészeknek”. A franciák erős mezőnyében nehezen tudott keresethez jutni. A festészetén kívül szecessziós gobelineket tervezett és plakátokat készített. A hazatérés gondolata vezérelte, amikor Budapesten zártkörű kiállítást rendezett. A megnyitón ismerte meg gróf Andrássy Tivadart, aki megbízást adott neki az ebédlője berendezésére. Rippl-Rónai a szecessziós művészi tervek kivitelezésére

Róth Miksa üvegablak készítő művészt, Thék Endre bútorgyárost, Zsolnay Vilmos pécsi keramikust, Friedrich Zitzmann svájci üvegfűvőt és élete párját, Lazarine Baudrion gobelin hímzőt választotta. A nagy munka 1897-ben készült el. A modern, magyar iparművészet ezzel veszi

kezdetét. Nagy tálaló szekrény, kis tálaló, ebédlő asztal, kandalló, a „Pirosruhás nő” című gobelin, Zsolnay tányérok, üveg kelyhek, ólomkeretes üvegablak és üveg mennyezet egy csodálatos együttest alkottak. Kiállítási díjakat, stílust és divatot hozott, de sajnos elpusztult a második világháborúban. Csak a nagy gobelin kép és néhány porcelán tányér maradt meg. A bútorokat fényképről és tervrajzokról ismerjük. Az Andrássy-ebédlő sikere által keltett remény jegyében tizenhárom év után tért vissza Rippl-Rónai hazájába.

Horváth János Milán